

En aquest context, quan treballem per a la cooperació, la solidaritat, el creixement sostenible, ens donem nous motius d'esperança i de lluita.

En aquest món petit, ja sabem que no podem ser lliures si no ho som tots, i també sabem que la llibertat d'escollir vol dir poder triar i, per fer-ho, necessitem un marc adequat que a hores d'ara en podríem dir Estat del Benestar - educació, sanitat, pensions universals i gratuïtes-, un Estat redistributiu, on cal mercat, però també cal Estat si aquest és el que fa aquesta feina. Jo hi afegiria Estat eficaç. Les grans burocràcies poden ser aquelles que vagin contra l'eficàcia en la distribució, d'aquí que cregui cada dia més en el principi de subsidiarietat, o sigui, que allò que pot fer millor l'administració més propera al ciutadà, no ho hagi de fer una de més allunyada i, per tant, cal dir que els ajuntaments poden ser i de fet ho són, un suport bàsic a la nova política que hauríem de construir.

Així, entre tots, hem fet un esforç important perquè aquestes paraules no siguin només això i ens hem embrancat en un treball seriós amb objectius a curt, mitjà i a llarg termini per fer de les paraules, actes i realitats.

Una societat solidària i cooperant ho ha de ser amb els fets i aquests són els que han mogut a ciutadans i ciutadanes de Salt a cercar compromisos amb països menys desenvolupats que, per raons històriques i de simpatia, ens vàrem fixar inicialment en Nicaragua.

En plena revolta democràtica sandinista, diversos veïns varen connectar amb una localitat molt allunyada i perduda a Nicaragua: "Quilalí", que ha esdevingut una vila fraterna i amiga per a molts saltencs. Una ciutat que té tots els problemes i poques possibilitats de trobar recolzament en el seu propi Estat. Una ciutat que és de les més pobres en un dels països més pobres d'Amèrica.

De les primeres visites vàrem passar als primers projectes, a crear organitzacions de suport, com la comissió d'Agermanament, tant a Salt com a Quilalí, a oficialitzar formalment aquest agermanament per part dels dos consistoris i a aprovar-ho tots plegats i en consens. Això ha permès que, allà, un comitè unitari de "desarrollo" treballi i avaluï projectes de cooperació i que aquí amplièssim el ventall i la força amb la UdG que ens ha permès un treball rigorós i fruit d'això n'hagi sorgit un Pla de Desenvolupament de Quilalí, molt ambiciós, però del tot necessari.

El debat d'aquest pla a Nicaragua, la seva aprovació pels estaments cívics i polítics i la recerca de mitjans de finançament necessaris per tirar-ho endavant marquen el procés del treball de cooperació i solidaritat començat ara fa 7 anys per un grup de gent jove de Salt. Aquest procés es pot repetir arreu, poble per poble, ciutat per ciutat. Tothom hauria d'estar agermanat i treballar per la cooperació, i aquest és un treball que omple perquè és per la vida, tots estem en el mateix i petit món i de tots depèn el seu, el nostre futur.

Som-hi!

Xavier Corominas i Mainegre
Alcalde de Salt

